

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Palladio. 180.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

λιγίσσε εἰ ἐν εὐπραγίᾳ τῆς ποιη-
ραν. ὀρθοῦσάν σε οἱ ἐν κολάσῃ καὶ
πιμωσίᾳ.

Παλλάδιῳ. ρπ.

Οἱ μὲν ἔδεδωκεν ὅπου περὶ τῆς
θείας Ἰρησικίας εἶπεν ἔδειξεν. ἡ πῆθη-
μεν, οὐδ' ἀπαιχτωτῆν ἔδωξα μὲν.
ἀλλ' ἀπάντων κρατῆρην καὶ περὶ εὐ-
μεν τῶ λόγῳ, παντίπου δῆλον. ὅπ δὲ
πάντες, ἔχ οἷς λέγμεν, ἀλλ' οἷς ἀρτί-
τοιμῶν ἀρεστέρουσι, καὶ ἀπο τῶτων φέ-
ρουσι τῶ ψῆφον, καὶ εἰ μὴ φανερώς, ἀλ-
λά καὶ γινώμην μετ' ἐξουσίας ἀπο-
φαινοῦται. καὶ τῶτο εἶδεναι καὶ ἡ-
ἐνοῦ καὶ τῆ συνδρομῶν τῶ λόγῳ ἔ-
χειν τῶ εἶον, καὶ συμβαίνεσθαι τῶ δόγ-
ματι τῶ πολιτείας, ἵνα μὴ λόγοις νι-
κῶντες, τοῖς ἀράγμασιν ἡττώμεθα.

Διδύμῳ πρεσβυτέρῳ. ρπα.

Εἰσας ἐπιλελήσθαι με τῆς ἐπι-
λάν' ἐγὼ δὲ οὐκ ἐπιλαθόμεν τῆς ἀρετῆς
στ' ἀλαθέως. ἐπιλήσομαι δὲ εἰ ἀκε-
βῶς μάθοιμι ἐκ ἀρενοίας καὶ ἀνα-
δῆς, ἀλλὰ μὴ ἐξ ἀπάτης καὶ ἀεισέ-
πτος εἰς τοὺς φίλους πεπταρηνέναι.

Τῷ αὐτῷ. ρπδ.

Εἰ μὲν ἀληθῆ ἔστι τὰ ἀπαγγελθέντα,
οἱ μὲν σοὶ ἀπολογίαν δικαίαν μὴ ὑπο-
λελεῖσθαι. ζητήσας μὲν γὰρ ἴσως, ἔχ
εὐρήσας δὲ εἰ δὲ ψευδῆ, μήνυε ἴν' εἰς ἀ-
πολογίας ἀνάγκην τοὺς καταμηνύ-
σαντας ἀεισησώμεν. καὶ ἀπολογου-
μένους μὲν δεξώμεθα, τῶτο δὲ μὴ ποι-
οῦντας, τῆς ἐαυτῶν σωσσίας ἐξο-
φρακίσσομεν.

bos multos hic animadvertit, & nonnullis
item probis viris vicem rependit. Quare
si tibi iusti, qui in calamitate sunt, offen-
sionem afferunt, fac te ij confirmet, qui
quiete atque honore fruuntur. Ac rursus
si te improbi illi, quibus omnia secunda
sunt, deiciunt, erigant te illi, qui in pœna
& cruciatu versantur.

Palladio. 180.

Quod, vbi de diuina religione verba
habenda fuerint, nunquam superati fueri-
mus, nec impudentiæ opinionem contra-
xerimus, verum omnes sermone ac dispu-
tatione vincamus, ac profligemus, cui libet
perspicuum est. Quod autem omnes ad
ea, quæ facimus, non ad ea quæ dicimus,
animum adiiciant, atque ab his sententiã
ferant, ac si non apertè, animo saltem &
cogitatione, liberè ac pro potestate pro-
nuncient, id quoque scire oportet. Quo-
circa curandum nobis est, vt vitam sermo-
nis comitem, ac muneris nostri admini-
strationem, fidei, quam profitemur, con-
sentaneam habeamus, ne alioqui sermo-
nibus viuentibus, rebus superemur.

Didymo Presbytero. 181.

Mandatorum meorum memoriam ab-
ieicisse videris: ego autem meæ erga te be-
neuolentiæ obliuione minimè affectus
sum. Afficiar autem, si illud cognitum &
exploratum habuero, te dedita opera ac
de industria, non autem errore quodam &
casu in amicos debacchatum esse.

Eidem. 182.

Si vera sunt quæ ad nos allata sunt, nul-
lam tibi iustam excusationem relictam es-
se arbitror. Vt enim fortasse quæras, haud
tamen inuenies. Si autem falsa, fac sciam,
vt eos, qui hæc detulerunt, ad tibi satisfac-
ciendi necessitatem adigamus, atque id
quidem facientes suscipiamus, facere au-
tem recusantes à nostro cœtu submo-
ueamus.

Rb ij